

Dativus összetett igék mellett

Deus, **adesto** supplicantibus!.....
Quis huic exercitui **praeest**?
Etiam pater meus illi pugnae **interfuit**.
Romani saepe bellum **inferebant** finitimis.
Pater amici mei urbi **praefectus** est.
Frater meus omnibus condiscipulis **praestat**.
Nemo militibus nostris **subvenit**.
Nonnulli tantum milites duci **supererant**.
Pecuniam amicitiae **praeponere** turpe est.....
Mors honesta **praestat** vitae turpi.
Mater mea huic familiae saepe **succurrit**.....
Virtutem divitiis nunquam **postpone**!
Etiam in periculo amicis meis **adero**.....
Semper te aliis condiscipulis meis **anteponebam**.....
Heri in via **occurri** magistro tuo.....
Hic puer non est aliis **postponendus**.

Dativus finalis

Hoc factum tibi **laudi** est.
Divitiae hominibus non semper **usui** sunt.
Paupertatem nemini **vitio** verte!
Dux quingentos milites urbi **praesidio** reliquit.
Venite nobis **auxilio**!
Ignavia nemini **decori** est.
Hic puer condiscipulis suis **exemplo** est.
Socii Romanis magnas copias **auxilio** miserunt.
Aliquando lingua Latina etiam tibi **usui** erit.
Quare hoc ei **vitio** vertisti (dedisti, tribuisti)?
Pueri, scholae vestrae semper **gloriae** estote!
Auxilium ei non **bono**, sed **damno** erat.
Salus patriae omnibus civibus **curae** esto!
Aliquando fortasse et ego patriae meae **gloriae** ero.
Pigritia merito tibi **vitio** vertitur (datur, tribuitur).
Virtutes hominibus **gloriae** sunt.
Potestis-ne nobis multos milites **subsidio** mittere?
Pauperes vobis semper **curae** sint!
Quare mihi in periculo **auxilio** non venisti?
Nemo hoc tibi **laudi** vertet (dabit, tribuet).